

Ministerium: Miljø- og Fødevareministeriet
Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin.,
Miljøstyrelsen, j.nr. MST-105-00005

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse om visse krav til emballager¹⁾

I medfør af § 7 a, stk. 1, § 44, stk. 1, § 51, stk. 1, 5 og 6, § 52, stk. 1, § 67, § 80, stk. 1 og 2, og § 110, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1317 af 19. november 2015, og § 30, stk. 1-3, § 30 c, stk. 1, § 38 f, stk. 1, § 43, stk. 1-3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1 og 2, § 59, stk. 4, og § 61 i lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 849 af 24. juni 2014, fastsættes:

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Bekendtgørelsen indeholder krav til emballagers fremstilling, sammensætning og mulighed for genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse, grænseværdier for emballagers indhold af tungmetal, dokumentation for og undersøgelse af emballager samt mærkning og identifikation af emballager. Bekendtgørelsen omfatter desuden håndtering af affald fra plastkasser og plastpaller med et indhold af tungmetal over 100 ppm på vægtbasis, som indgår i produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde.

§ 2. Bekendtgørelsens bestemmelser finder anvendelse på al emballage, herunder emballage der bæres af produkter (fyldte emballager).

Stk. 2. Bekendtgørelsen indskrænker ikke øvrige krav til emballage, herunder kravene til sikkerhed, beskyttelse af sundhed og hygiejne i forbindelse med de emballerede produkter, og krav til emballage til transport af farligt gods.

Stk. 3. Kravene til emballagefremstilling m.v. i denne bekendtgørelse gælder ikke for emballage, som er fremstillet før den 31. december 1994 og markedsført før den 31. december 1999.

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Bortskaffelse: De former og metoder, som er anført i bilag 5A til bekendtgørelse om affald.
- 2) Emballage: Alle produkter af en hvilken som helst art og materiale, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producenten til brugeren eller forbrugeren og præsentation af varer, det være sig råvarer eller forarbejdede varer. Alle engangsartikler, der anvendes til samme formål, skal tilsvarende betragtes som emballage. I bilag 1 er der fastsat yderligere kriterier, som skal anvendes til klassificering af produkter som emballage. Emballage omfatter kun:
 - a) Salgsemballage eller primæremballage, dvs. emballage, der er udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger.
 - b) Multipak eller sekundær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal salgsenheder, uanset om den sælges som sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet; den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber.
 - c) Transportemballage eller tertiær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipak emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere.

- 3) Emballageaffald: Enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald i bekendtgørelse om affald, bortset fra spildprodukter fra produktionen.
- 4) Emballageaffaldshåndtering: Håndtering som defineret i bekendtgørelse om affald.
- 5) Energiudnyttelse: Anvendelse af brændbart emballageaffald til energifremstilling direkte ved forbrænding sammen med eller uden andet affald, men med anvendelse af varmen.
- 6) Forebyggelse af emballageaffald: Reduktion, navnlig gennem udvikling af renere produkter og teknologier, af mængden og miljøskadeligheden af emballage og stoffer i emballage og emballageaffald, eller af emballage og emballageaffald på produktions-, markedsførings-, distributions-, anvendelses- og bortskaffelsesstadiet.
- 7) Forsætlig tilsætning: Bevidst anvendelse af de regulerede tungmetaller som bestanddel i en emballage eller emballagekomponent med det formål at give det endelige produkt en bestemt egenskab, et bestemt udseende eller en bestemt kvalitet. Det betragtes ikke som forsætlig tilsætning, når genanvendte materialer anvendes som råvare til fremstilling af nye emballagematerialer, selv om en del af de genanvendte materialer kan indeholde de regulerede metaller.
- 8) Frivillig aftale: En formel aftale mellem medlemsstatens kompetente myndigheder og de berørte erhvervssektorer. Aftalen skal stå åben for alle de parter, der ønsker at underkaste sig aftalens betingelser med henblik på at få gennemført de fastsatte mål.
- 9) Genanvendelse: De former og metoder, som er anført i bilag 5B i bekendtgørelse om affald, bortset fra de former og metoder, som er anført i R 1, R 12 og R 13 i bilag 5B i samme bekendtgørelse.
- 10) Genbrug: Enhver handling, hvor emballage, som er udformet med henblik på i sin levetid at kunne genbruges mindst et bestemt antal gange, genpåfyldes eller genbruges til samme formål, som den er udformet til, med eller uden støtte af hjælpeprodukter, som findes på markedet, og som muliggør genpåfyldning af emballagen. Genbrugt emballage bliver til emballageaffald, når det ikke længere kan genbruges.
- 11) Komposit: Emballage, som er fremstillet af forskellige materialer, der ikke kan adskilles ved håndkraft.
- 12) Nyttiggørelse: De former og metoder, som er anført i bilag 5B i bekendtgørelse om affald.
- 13) Organisk genanvendelse: Aerob behandling (kompostering) eller anaerob behandling (biogasudvinning) via mikroorganismer og under kontrollerede former af emballageaffaldets bionedbrydelige dele, hvorved der produceres stabiliserede organiske jordforbedringsmidler eller metan. Nedgravning af affaldet betragtes ikke som organisk genanvendelse.
- 14) Produktcyklus inden for en lukket og kontrolleret kæde: Et kredsløb, hvor emballage genbruges og distribueres under et kontrolleret og lukket system, hvori de udtjente emballager skal anvendes som råmaterialer ved fremstilling af nye emballager, som kun må anvendes i det pågældende system. Tilsætningen af råmaterialer udefra må kun udgøre det teknisk mulige minimum.
- 15) Returandel: Procentdelen af emballager, som efter brug returneres til fabrikanten, emballeringsstedet eller en bemyndiget repræsentant.
- 16) Økonomiske beslutningstagere i forbindelse med emballage: Leverandører af emballagematerialer, emballageproducenter og -omdannelsesvirksomheder, påfyldningsvirksomheder og emballagebrugere, -importører, -forhandlere og -distributører, offentlige myndigheder og offentligretlige organisationer.

Krav til emballagers sammensætning m.v.

§ 4. Emballage må kun markedsføres her i landet, hvis den opfylder de væsentlige krav fastsat i bilag 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Det formodes, at en emballage opfylder de væsentlige krav i bilag 2, når emballagen er fremstillet i overensstemmelse med

- 1) harmoniserede standarder, som har været offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, eller

- 2) hvis der ikke findes harmoniserede standarder på området, nationale standarder i et medlemsland, som er meddelt Kommissionen og videresendt til de øvrige medlemslande.

Krav til emballagers indhold af tungmetaller

§ 5. Emballage og emballagekomponenter må kun markedsføres her i landet, hvis summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom ikke overskrider 100 ppm på vægtbasis, jf. dog stk. 2, §§ 6 og 8.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for emballager, der udelukkende er fremstillet af blykrystalglas, som er defineret i bekendtgørelse nr. 122 af 6. marts 1973 om krystalglasvarer.

Krav til glasemballage

§ 6. Glasemballage kan uanset § 5, stk. 1, markedsføres, hvis

- 1) summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom ikke overskrider 250 ppm på vægtbasis,
- 2) der ikke under fremstillingsprocessen er sket forsætlig tilsætning af bly, cadmium, kviksølv eller hexavalent chrom, men overskridelsen af grænseværdien i § 5, stk. 1, alene skyldes tilsætning af genanvendte materialer, og
- 3) det dokumenteres, at § 7 overholdes.

§ 7. Producenter af glasemballage, jf. § 6, skal månedligt foranledige en prøvetagning af hver enkelt glasovn og analyse af koncentrationen af summen af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom. Prøverne skal være repræsentative for normal og regelmæssig produktionsaktivitet.

Stk. 2. Hvis den månedlige prøvetagning for hver enkelt glasovn over en sammenhængende periode på tolv måneder viser gennemsnitlige koncentrationer af summen af de tungmetaller, der er nævnt i stk. 1, som overskrider 200 ppm på vægtbasis, skal producenten forelægge Miljøstyrelsen en rapport, jf. stk. 3.

Stk. 3. Rapporten nævnt i stk. 2 skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Måleværdier.
- 2) Beskrivelse af anvendte målemetoder.
- 3) Mistænkte kilder for de tungmetaller, der er nævnt i stk. 1.
- 4) Detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at mindske koncentrationsniveauerne for de tungmetaller, der er nævnt i stk. 1.

Krav til plastkasser og plastpaller

§ 8. Plastkasser og plastpaller kan uanset § 5, stk. 1, indføres i og blive i produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, hvis betingelserne i § 9 om fremstilling og reparation, § 10 om krav til den lukkede og kontrollerede kæde og § 11 om indberetning er opfyldt.

§ 9. Plastkasser og plastpaller omfattet af § 8 skal fremstilles og repareres på følgende måde:

- 1) Fremstilling og reparation af plastkasserne og plastpallerne skal ske som led i en lukket og kontrolleret kæde, hvor tilsætning af råmateriale, der kommer udefra, udgør et teknisk minimum, dog højst 20 vægtprocent.
- 2) Under fremstillings- eller reparationsprocessen må der ikke ske forsætlig tilsætning af bly, cadmium, kviksølv eller hexavalent chrom, og overskridelsen af grænseværdien nævnt i § 5, stk. 1, må alene skyldes tilsætning af genanvendte materialer.

§ 10. Plastkasser og plastpaller omfattet af § 8 kan indføres i og blive i produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Plastkasserne og plastpallerne kan synligt og varigt identificeres.
- 2) Andelen af plastkasser og plastpaller, som returneres til den, som har indført plastkasserne eller plastpallerne i en lukket og kontrolleret kæde, skal være mindst 90 % af de plastkasser og plastpaller, som

er indført i den lukkede og kontrollerede kæde, regnet i forhold til plastkassernes eller plastpallernes levetid.

- 3) Der etableres et lagerstyrings- og registreringssystem, som kan dokumentere
 - a) returandelen, jf. nr. 2,
 - b) antallet af emballager, som tages i brug i og som kasseres fra den lukkede og kontrollerede kæde, og
 - c) at betingelserne i nr. 1 og 4 og § 9 overholdes.
- 4) Emballager, der ikke længere kan genbruges, skal
 - a) genanvendes i overensstemmelse med § 9, hvor genanvendelsesmaterialet består af plastkasser eller plastpaller fra samme emballagekredsløb, eller
 - b) forbrændes på anlæg godkendt til forbrænding af affald.

§ 11. Producenter og importører af plastkasser og plastpaller omfattet af § 8 skal hvert år inden den 1. april til Miljøstyrelsen indberette

- 1) en skriftlig erklæring om, at betingelserne i §§ 9 og 10 er overholdt,
- 2) en årsrapport som viser, hvordan betingelserne i §§ 9 og 10 er overholdt, og
- 3) angivelse af eventuelle ændringer i det lagerstyrings- og registreringssystem, som er nævnt i § 10, nr. 3.

Stk. 2. Producenter og importører skal opbevare den tekniske dokumentation for de oplysninger, som er nævnt i stk. 1, i 4 år efter indberetningen.

Krav til dokumentation og undersøgelser

§ 12. Enhver, der markedsfører en emballage, skal på Miljøstyrelsens anmodning fremlægge dokumentation for, at emballagen opfylder kravene i § 4 og bilag 2.

§ 13. Producenter og importører af emballage skal være i besiddelse af de oplysninger, som fremgår af bilag 3. Oplysningerne skal opbevares i 5 år af producenten eller importøren.

Stk. 2. Producenter og importører af emballage skal på Miljøstyrelsen anmodning fremlægge de oplysninger, som er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Producenter og importører af emballage skal på Miljøstyrelsens anmodning fremlægge dokumentation for, at summen af koncentrationen af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballagen ikke overskrider grænseværdien fastsat i § 5, stk. 1.

§ 14. Miljøstyrelsen kan påbyde enhver, der markedsfører emballage, at medvirke til, at oplysningerne nævnt i § 13, stk. 1, og dokumentationen nævnt i § 13, stk. 3, indhentes hos den, som forpligtelsen efter § 13 påhviler, og fremlægge oplysningerne og dokumentationen for Miljøstyrelsen.

§ 15. Hvis Miljøstyrelsen ikke finder, at oplysninger eller dokumentation, som er fremlagt for Miljøstyrelsen efter §§ 12, 13 eller 14 dokumenterer, at emballagen opfylder kravene i § 4, jf. bilag 2, eller § 5, stk. 1, kan Miljøstyrelsen påbyde producenten eller importøren at lade foretage undersøgelse af, hvorvidt emballagen opfylder kravene i § 4, jf. bilag 2, eller § 5, stk. 1. Udgifter til undersøgelserne afholdes af den, som påbuddet er rettet mod.

§ 16. Miljøstyrelsen kan træffe afgørelse om, at undersøgelser efter § 15 skal foretages af et laboratorium, der er akkrediteret af Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond eller af et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af EA's multilaterale aftale om gensidig anerkendelse.

Mærkning og identifikationssystem

§ 17. Emballage, som markedsføres her i landet, kan påføres en mærkning om emballagematerialernes art. Hvis emballage påføres mærkning, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Mærkningen skal ske som anført i bilag 4 og med angivelse af både forkortelser og talkoder.

- 2) Mærkningen skal ske på selve emballagen eller på en etiket, der anbringes på emballagen.
- 3) Mærkningen skal være umiddelbart synlig og let læselig.
- 4) Mærkningen skal have en passende varighed og holdbarhed, også efter emballagens åbning.

Statistiske oplysninger

§ 18. Producenter, eksportører og importører af emballage skal være i besiddelse af følgende oplysninger, jf. dog stk. 3 og 4:

- 1) Det samlede årlige antal emballager som produceres, eksporteres eller importeres.
- 2) Materialer, som er anvendt i emballagen.

Stk. 2. Producenter, eksportører og importører, som er omfattet af stk. 1, skal på Miljøstyrelsens anmodning fremlægge oplysningerne nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Enhver, der bringer en genbrugelig emballage i cirkulation, skal være i besiddelse af følgende oplysninger:

- 1) Antal emballager, som bringes i cirkulation.
- 2) Materialer og stoffer, som er anvendt i emballagen.
- 3) Vægten af de enkelte materialer og stoffer i emballagen.
- 4) En generel beskrivelse af emballagen.

Stk. 4. Enhver, der bringer en genbrugelig emballage i cirkulation, skal på Miljøstyrelsens anmodning fremlægge oplysningerne nævnt i stk. 3.

Stk. 5. Oplysningerne nævnt i stk. 1 og 3 skal opbevares i 5 år af den, der efter stk. 1 og 3 er forpligtet til at være i besiddelse af oplysningerne.

Tilsyn

§ 19. Miljøstyrelsen fører tilsyn med, at bestemmelserne i denne bekendtgørelse overholdes.

§ 20. Miljøstyrelsen kan påbyde enhver, der markedsfører emballage, straks eller inden for en nærmere angivet frist at standse markedsføringen af emballagen, hvis Miljøstyrelsen har begrundet mistanke om, at emballagen ikke lever op til kravene i §§ 4-6 eller 8.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan opretholde påbud efter stk. 1, indtil det er dokumenteret overfor Miljøstyrelsen, at kravene i §§ 4-6 eller 8 overholdes.

Klage

§ 21. Afgørelser truffet af Miljøstyrelsen i henhold til denne bekendtgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Straf

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) markedsfører emballage i strid med § 4,
- 2) markedsfører emballage i strid med § 5, stk. 1,
- 3) markedsfører emballage i strid med § 6,
- 4) undlader at foranledige prøvetagning, jf. § 7, stk. 1,
- 5) undlader at forelægge rapport for Miljøstyrelsen, jf. § 7, stk. 2,
- 6) undlader at afgive oplysninger, jf. § 7, stk. 3,
- 7) markedsfører emballage i strid med § 8,
- 8) fremstiller eller reparerer plastkasser og plastpaller i strid med § 9,
- 9) anvender plastkasser og plastpaller i en lukket og kontrolleret kæde i strid med § 10,
- 10) undlader at indsende oplysninger, jf. § 11,
- 11) undlader at fremlægge dokumentation på Miljøstyrelsens anmodning, jf. § 12,
- 12) undlader at være i besiddelse af oplysninger som angivet i bilag 3, jf. § 13, stk. 1,

- 13) undlader at fremlægge oplysninger på Miljøstyrelsens anmodning, jf. § 13, stk. 2,
- 14) undlader at fremlægge dokumentation på Miljøstyrelsens anmodning, jf. § 13, stk. 3,
- 15) undlader at medvirke til, at oplysninger eller dokumentation indhentes, jf. § 14,
- 16) undlader at fremlægge oplysninger og dokumentation, jf. § 14,
- 17) undlader at efterkomme påbud efter § 15,
- 18) undlader at efterkomme Miljøstyrelsens afgørelse efter § 16,
- 19) mærker emballage i strid med § 17,
- 20) undlader at være i besiddelse af oplysninger, jf. § 18, stk. 1 og 3,
- 21) undlader at fremlægge oplysninger på Miljøstyrelsens anmodning, jf. § 18, stk. 2 og 4, eller
- 22) undlader at opbevare oplysninger, jf. § 18, stk. 5.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelse

§ 23. Bekendtgørelsen træder i kraft den 31. december 2015.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1049 af 10. november 2011 om visse krav til emballager ophæves.

Miljø- og Fødevareministeriet, den 7. december 2015

P.M.V.
PAOLO PEROTTI
KONTORCHEF

/ Claus Torp

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som senest ændret ved Kommissionens direktiv 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-Tidende 2013, nr. L 37, side 10. Bekendtgørelsen har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informations-proceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Yderligere kriterier for klassificering af produkter som emballage, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 2

I. 3 kriterier

Kriterium 1: Artikler betragtes som emballage, hvis de lever op til definitionen i § 3, nr. 2, uden hensyntagen til andre funktioner, som emballagen også måtte have, medmindre artiklen udgør en integreret del af et varigt produkt, som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i hele dets levetid, og alle elementer er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen.

Kriterium 2: Artikler, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, og engangsartikler, der sælges påfyldt, eller som er udformet og beregnet på at blive påfyldt på salgsstedet, betragtes som emballage, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.

Kriterium 3: Emballagekomponenter og hjælpeelementer, der er integreret i emballagen, betragtes som en del af den emballage, de er integreret i. Hjælpeelementer, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion, betragtes som emballage, medmindre de udgør en integreret del af dette produkt, og alle elementer er bestemt til forbrug eller bortskaffelse.

II. Eksempler på de 3 kriterier

1. Eksempler på kriterium 1:

1) Emballage

- a) Konfektæsker.
- b) Cellofan omkring et cd-omslag.
- c) Plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold).
- d) Kageservietter af papir (med kage).
- e) Ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om (f.eks. plastfolie, aluminium eller papir), dog ikke ruller, rør og tromler, der indgår som en del af en produktionsmaskine og ikke benyttes til at præsentere et produkt som en salgsenhed.
- f) Urtepotter, der udelukkende er beregnet til salg og transport af planter og ikke til at rumme planten i hele dennes liv.
- g) Glasflasker til injektionsvæske.
- h) Cd-spindler (der sælges med cd'er, men som ikke er beregnet til opbevaring af cd'erne).
- i) Bøjler til tøj (der sælges med et klædningsstykke).
- j) Tændstikæsker.
- k) Sterile barrieresystemer (omslag, bakker og materialer, der er nødvendige for at holde et produkt sterilt).

- l) Kapsler til drikkevarer (f.eks. kaffe, kakao og mælk), som er tomme efter brug.
- m) Genopfyldelige stålflasker til forskellige slags gas, med undtagelse af ildslukkere.

2) Ikke emballage

- a) Urtepotter, der er beregnet til at rumme en plante i hele dennes liv.
- b) Værktøjskasser.
- c) Teposer.
- d) Voksskorper på ost.
- e) Pølseskind.
- f) Bøjler til tøj (der sælges separat).
- g) Kaffekapsler, folieposer til kaffe og kaffepuder af filterpapir, som smides væk sammen med det brugte kaffeprodukt.
- h) Printerpatroner.
- i) Cd, dvd- og video-omslag (der sælges sammen med en cd, dvd eller video).
- j) Cd-spindler (solgt uden indhold, beregnet til opbevaring af cd'erne).
- k) Opløselige poser til vaskemidler.
- l) Gravlys (beholdere til stearinlys).
- m) Mekaniske kværne (integreret i en genopfyldelig beholder, f.eks. en genopfyldelig peberkværn).

2. Eksempler på kriterium 2:

1) Emballage, hvis den er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet

- a) Papir- eller plastbæreposer.
- b) Engangstallerkener og -kopper.
- c) Plastfolie.
- d) Madpakkeposer.
- e) Aluminiumsfolie.
- f) Plastfolie til rent tøj på vaskeri.

2) Ikke emballage

- a) Rørepinde.

- b) Engangsbestik.
- c) Indpakkingspapir (der sælges separat).
- d) Papirbageforme (uden indhold).
- e) Kageservietter af papir (uden kage).

3. Eksempler på kriterium 3:

1) Emballage

- a) Etiketter, der er hængt direkte på et produkt eller på anden måde anbragt herpå.

2) Del af emballage

- a) Mascara-børste, som er en del af beholderens lukkemekanisme.
- b) Selvklæbende etiketter anbragt på en anden emballageartikel.
- c) Hæfteklammer.
- d) Plastbanderoler.
- e) Doseringsanordning, som er en del af lukkemekanismen på en beholder til vaske- og rengøringsmidler.
- f) Mekaniske kværne (integreret i en ikke genopfyldelig beholder, der er fyldt med et produkt, f.eks. en peberkværn fyldt med peber).

3) Ikke emballage

- a) RFID-etiketter (til radiofrekvensidentifikation).

Væsentlige krav til emballagers sammensætning og mulighederne for genbrug og nyttiggørelse, herunder genanvendelse, jf. bekendtgørelsens § 4

1. Krav til emballagers fremstilling og sammensætning

- 1) Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at emballagens rumfang og vægt mindskes til det minimum, der behøves til at bevare det for det emballerede produkt og for forbrugeren nødvendige sikkerheds-, hygiejne- og acceptniveau.
- 2) Emballage skal udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan genbruges eller nyttiggøres, herunder genanvendes, og således at miljøbelastningen herfra mindskes mest muligt i forbindelse med den endelige bortskaffelse af emballageaffald eller restprodukter fra emballageaffaldshåndtering.
- 3) Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at indholdet af skadelige og andre farlige stoffer og materialer som bestanddele af emballagematerialet eller af emballagekomponenterne minimeres, for så vidt angår deres tilstedeværelse i emissioner, aske eller perkolat, når emballager eller restprodukter fra håndtering af emballageaffald forbrændes eller deponeres.

2. Krav i forbindelse med genbrug af emballage

Følgende krav skal være opfyldt samtidig:

- 1) Emballagens fysiske egenskaber skal være af en sådan art, at emballagen kan genbruges et antal gange under normalt forudsigelige anvendelsesbetingelser.
- 2) Det skal være muligt at behandle den brugte emballage i overensstemmelse med sundheds- og sikkerhedskravene for arbejdstagerne.
- 3) Emballagen skal opfylde kravene til nyttiggørelse, når emballagen ikke længere genbruges og dermed bliver til affald.

3. Krav i forbindelse med nyttiggørelse af emballage

- 1) Nyttiggørelse af emballage i form af materialegenanvendelse
Emballagen skal fremstilles på en sådan måde, at det er muligt at genanvende en vis vægtprocent af de anvendte materialer til fremstilling af salgbare produkter under hensyn til de gældende standarder i Fællesskabet. Fastsættelsen af denne procentdel kan variere afhængigt af, hvilken type materiale emballagen består af.
- 2) Nyttiggørelse af emballage i form af energiudnyttelse
Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på energiudnyttelse, skal have en mindste nedre brændværdi for at give en optimal energiudnyttelse.
- 3) Nyttiggørelse af emballager i form af kompostering
Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på kompostering, skal være bionedbrydeligt i en sådan grad, at det ikke hindrer separat indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, som affaldet underkastes.
- 4) Bionedbrydelig emballage
Bionedbrydelig emballageaffald skal kunne nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af komposten til slut nedbrydes til kuldioxid, biomasse og vand.

Krav til oplysninger om emballagers indhold af materialer, stoffer og komponenter, jf. bekendtgørelsens § 13, stk. 1

Dokumentation, som producenter og importører ifølge § 13, stk. 1, skal være i besiddelse af:

- 1) Adresse på fabrikations- og lagerstederne.
- 2) En generel beskrivelse af emballagen.
- 3) Lister over anvendte materialer, stoffer, komponenter m.v. samt disses vægtfordeling, herunder med angivelse af vægtindholdet af henholdsvis bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballagen.
- 4) De nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af listerne nævnt i nr. 3.

Mærkning af emballage

A. Tal- og forkortelsessystem for ikkekompositmaterialer, jf. bekendtgørelsens § 17

Materiale	Forkortelse ⁽¹⁾	Tal
Polyethylen terephthalat	PET	1
Polyethylen med høj massefylde	HDPE	2
Polyvinylchlorid	PVC	3
Polyethylen med lav massefylde	LDPE	4
Polypropylen	PP	5
Polystyren	PS	6
Bølgepap	PAP	20
Andet pap	PAP	21
Papir	PAP	22
Stål	FE	40
Aluminium	ALU	41
Træ	FOR	50
Kork	FOR	51
Bomuld	TEX	60
Jute	TEX	61
Farveløst glas	GL	70
Grønt glas	GL	71
Brunt glas	GL	72

⁽¹⁾ Forkortelserne skal skrives med store bogstaver.

B. Tal- og forkortelsessystem for kompositmaterialer, jf. bekendtgørelsens § 17

Materialer	Tal
Papir og pap/forskellige metaller	80
Papir og pap/plast	81
Papir og plast/aluminium	82
Papir og pap/blik	83
Papir og pap/plast/aluminium	84
Papir og pap/plast/aluminium/blik	85
Plast/aluminium	90
Plast/blik	91
Plast/forskellige metaller	92
Glas/plast	95
Glas/aluminium	96
Glas/blik	97
Glas/forskellige metaller	98

Forkortelse: Ved forkortelse af kompositmaterialer skrives C plus forkortelsen for det fremherskende materiale. Forkortelsen skal skrives med store bogstaver. Eksempel: C/PAP.

Nationale målsætninger for genanvendelse og nyttiggørelse af emballageaffald

- Mindst 60 vægtprocent af det samlede papir- og papemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 22,5 vægtprocent af det samlede plastemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes, heri medregnes kun materiale, der genanvendes som plast.
- Mindst 50 vægtprocent af det samlede metalemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 80 vægtprocent af det samlede glasemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 15 vægtprocent af det samlede træemballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 55 vægtprocent og højst 80 vægtprocent af det samlede emballageaffald produceret i Danmark skal genanvendes.
- Mindst 90 vægtprocent af det samlede emballageaffald produceret i Danmark skal nyttiggøres eller forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse.

Eksport af emballageaffald til tredjelande i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 af 1. juli 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92) 39 endelig udg. ikke finder anvendelse regnes kun med i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser og mål, hvis der er solide beviser for, at nyttiggørelsen eller genanvendelsen har fundet sted på vilkår, der i det store hele svarer til dem, der fremgår af fællesskabslovgivningen på dette område.